

Трагови

Лист Основне школе „Јеврем
Обреновић“ Шабач

број 13, јун 2022. године

Поново у школи

Пита једна школа мала:
“Где су сада моји ђаци?
Ходницима мојим фале
они мали генијалци.”

А и школско звоно ћути,
сваки дан се дужим чини.
“Пожурите, досадно ми
да вас чекам у тишини!”

Учитељи, наставници
повикаше сви у глас:
“Вратите нам нашу децу
нек’ причају цели час!”

А деца се ужелела
да им неко знање бодри.
“Вратите нам учитеља
часна реч, бићемо добри.”

Устајаћемо на време,
шапутати мало тише.
И табла се ужелела
да је дечја рука брише.

Досадно нам је код куће
и мучи нас овај приказ,
да уместо учитеља
гледамо у телевизор!

Оцене ће да се буне
што их нема на папиру,
хајде више, ти, вирусе,
остави нас све на миру!

Па да јури кроз ходнике
ова мала, срећна чета,
а до тада учитељу
машемо са интернета!

Дечија недеља у Основној школи „Јеврем Обреновић”

Дечија недеља у Јевремовој школи под слоганом „ ДЕТЕ ЈЕ ДЕТЕ, ДА ГА ВОЛИТЕ И РАЗУМЕТЕ“ обележена је од 4. до 10. октобра пригодним активностима уз поштовање свих епидемиолошких мера. У матичној школи и у издвојеним одељењима ученици и њихови наставници имали су бројне ликовне и музичке радионице, спортска такмичења и дружења на којима су кроз забаву и игру учили важне животне лекције.

Подсећање на дечја права и обавезе било је незаобилазно у недељи посвећеној деци. Ученици су на креативан начин акцентовали најважнија права, а резултат су интересантни панои у школи. Закључак је да без обзира на разлике и различитости сви имају иста права на здраво и срећно одрастање.

У школи је промовисана и здрава исхрана, јер је то једна од најважнијих карика у расту и развоју наших малишана. Ђаци су правили воћне салате и зимницу, разговарали о здравим стиливима живота, дружили се, размењивали идеје, а од остатка поврћа су правили разне животиње и креације од јесењих плодова. Кроз игру се учи, а игра је најлепши део детињства.

Спортске манифестације су неопходне у Дечијој недељи, јер у здравом телу борави здрав дух. Ради правилног развоја моторичких способности и унапређивања психолошког здравља деце, организовани су: полигон спретности, такмичења у брзини, фудбалу, одбојци и игри „између две ватре“. А када се споје спорт и музика настане заједничка активност - flash mob уз песму „Нарру“ на платоу школе. Осмеси и срећа на лицима ученика говорили су више од било које речи. Деци су нарочито занимљиве биле психолошке радионице на којима је разговарано о осећањима, мислима и понашању. Ментално и емотивно здравље ученика је јако важно. Циљ активности је развијање емоционалне интелигенције ученика кроз задатке: именовање осећања, показивање емпатије, изражавање осећања и вежбање техника за решавање проблема. У овоме су доста помагала и обрађена књижевна дела.

Ликовне радионице су учиниле да школа процвета од дечијег стваралаштва. Комбиноване су разне технике и материјали. Ученици су слушали познате композиторе и њихова дела посвећена јесени приликом израде својих уметничких радова. Украшено је и школско двориште кредама у боји. Као заједничка порука свим радовима издвојила се мисао да смо сви ми појединачно јединствени и лепо, али заједно чинимо ремек-дело.

Била је ово једна занимљива, едукативна, креативна и забавна недеља у ОШ „Јеврем Обреновић“ посвећена деци и њиховом детињству.

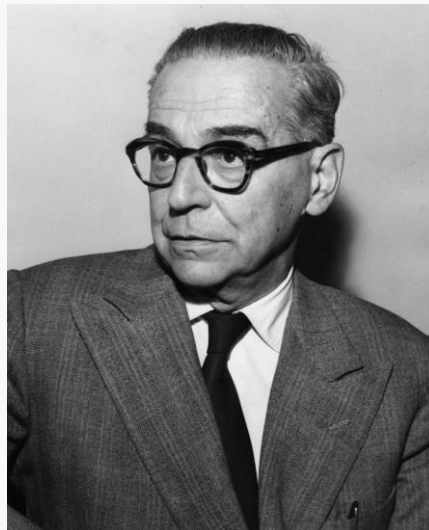

Шездесет година од Нобелове награде Иве Андрића

Поводом обележавања 60 година од доделе Нобелове награде Иви Андрићу, ученици виших разреда су говором овог нобеловца украсили зидове школе и употпунили их фотографијама писца.

О причи и причању
(говор Иве Андрића)

“У извршавању својих високих задатака, Нобелов комитет Шведске академије решио је овог пута да писца једне, као што се каже, мале земље одликује Нобеловом наградом која, мерена међународним размерама, значи високо признање. Нека ми је допуштено да, примајући то признање, кажем неколико речи о тој земљи и додам неколико општих разматрања у вези са приповедачким делом које сте изволели наградити.

Моја домовина је заиста “мала земља међу световима”, и како је

рекао један наш писац, то је земља која у брзим етапама, по цену великих жртава и изузетних напора, настоји да на свим подручјима, па и на културном, надокнади оно што јој је необично бурна и тешка прошлост ускратила. Својим признањем ви сте бацили сноп светлости на књижевност те земље и тако привукли пажњу света на њене културне напоре, и то управо у време кад је наша књижевност низом нових имена и оригиналних дела почела да продире у свет, у оправданој тежњи да светској књижевности и она да свој одговарајући прилог. Ваше признање једном од књижевника те земље значи несумњиво охрабрење том продирању. Стога нас оно обавезује на захвалност, и ја сам срећан што вам у овом тренутку и са овог места, не само у своје име него и у име књижевности којој припадам, могу ту захвалност једноставно али искрено да изразим.

Нешто тежи и сложенији је други део мог задатка: да кажем неколико речи у вези са приповедачким делом писца коме сте указали част својом наградом. Али кад је у питању писац и његово дело, зар не изгледа помало као неправда да се од оног који је створио неко уметничко дело, поред тога што нам је дао своју креацију, дакле део себе, очекује да каже нешто и о себи о том делу.

Има нас који смо више склони да на творце уметничких дела гледамо било као на неме, одсутне савременике, било као на славне покојнике, и који смо мишљења да је говор уметничких дела чистији и јаснији ако се не меша са живим гласом његовог ствараоца. Такво схватање није ни усамљено ни ново. Још Монтескије је тврдио да “писци нису добре судије својих дела”. Са дивљењем и разумевањем сам некад прочитао Гетеово правило: “Уметничко је да ствара а не да говори!” Као што сам много година доцније са узбуђењем наишао на исту мисао, сјајно изражену код непрежаљеног Алберта Камија. Стога бих желео да тежиште овог кратког излагања поставим, као што је по мом мишљењу право и умесно, на разматрање о причи и причању уопште.

На хиљаду разних језика, у најразноличнијим условима живота, из века у век, од древних патријархалних прича у колибама, поред ватре, па све до дела модерних приповедача која излазе у овом тренутку из издавачких кућа у великим светским центрима, испреда се прича о

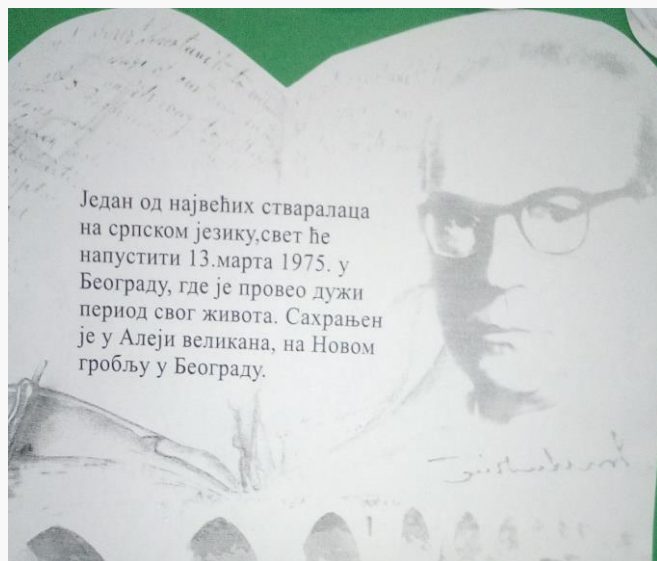
судбини човековој, коју без краја и прекида причају људи људима. Начин и облици тог причања мењају се са временом и приликама, али потреба за причом и причањем остаје, а прича тече и даље и причању краја нема. Тако нам понекад изгледа да човечанство од првог блеска свести, кроз векове прича само себи, у милион варијаната, упоредо са дахом својих плућа и ритмом свога срца, стално исту причу. А та прича као да жели, попут причања легендарне Шехерезаде, да завару крвника да одложи неминовност трагичног удеса који нам прети, и продужи илузију живота и трајања. Или можда приповедач својим делом треба да помогне човеку да се нађе и снађе? Можда је његов позив да говори у име свих оних који нису умели или, оборени пре времена од живота крвника, нису стигли да се изразе? Или то приповедач можда прича сам себи своју причу, као дете које пева у мраку да би заварало свој страх? Или је циљ тог причања да нам осветли, бар мало, тамне путеве на које нас често живот баца и да нам о том животу, који живимо али који не видимо и не разумемо увек, каже нешто више него што ми, у својој слабости, можемо да сазнамо и схватимо; тако да често тек из речи доброг приповедача сазнамо шта смо учинили а шта пропустили, шта би требало чинити а шта не. Можда је у тим причањима, усменим и писменим, и садржана права историја човечанства, и можда би се из њих бар могао наслутити, ако не сазнати смисао те историје. И то без обзира на то да ли обрађује прошлост или садашњост.

Кад је реч о приповедању које има за предмет прошлост, треба напоменути да има схватања према којима би писати о прошлости требало да значи пренебрегнути садашњицу и донекле окренути леђа животу. Мислим да се писци историјских приповедака и романа не би сложили са тим и да би пре били склони да признају да сами стварно и не знају како ни када се пребацују из оног што се зове садашњост, у оно што сматрамо прошлост, да са лакоћом као у сну, прелазе прагове столећа. Најпосле, зар се у прошлости као и у садашњости не суочавамо са сличним појавама и истим проблемима? Бити човек, рођен без свог знања и без своје воље, бачен у океан постојања. Морати пливати. Постојати. Носити идентитет. Издржати атмосферски притисак свега око себе, све сударе, предвидљиве и непредвиђене поступке своје и туђе, који понајчешће нису по мери наших снага. А поврх свега, треба још издржати своју мисао о свему томе. Укратко, бити човек.

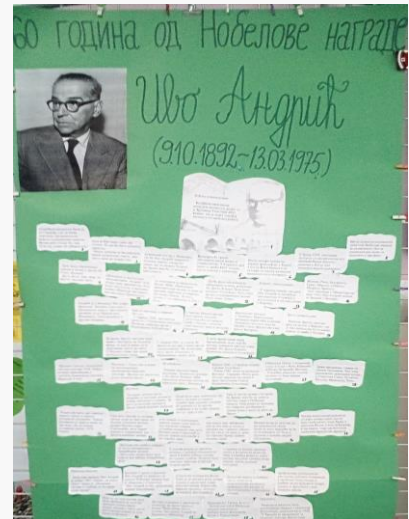
Тако, и с оне стране црте која произвољно дели прошлост од садашњости писац сусреће ту исту човекову судбину коју он мора уочити и што боље разумети, поистоветити се са њом док не постане живо ткање приче коју он жели да саопшти читаоцима, и то што лепше, што једноставније, и што убедљивије. Како да се то постигне, којим начином и којим путевима? Једни то постижу слободним и неограниченим размахом маште, други дугим и пажљивим проучавањем историјских података и друштвених појава, једни понирањем у суштину и смисао минулих епоха, а други са каприциозном и веселом лакоћом као онај плодни француски романисијер који је говорио: "Шта је историја? Клин о који ја вешам своје романе." Укратко, сто начина и путева може постојати којима писац долази до свог дела, али једино што је важно и пресудно то је дело само...

... Није уопште толико важно да ли један приповедач описује садашњост или прошлост или се смело залеће у будућност; оно што је притом главно, то је дух којим је надахнута његова прича, она основна порука коју људима казује његово дело. А о томе, наравно, нема и не може бити прописа ни правила. Свака прича своју причу по својој унутрашњој потреби, по мери својих наслеђених или стечених склоности и схватања и снази својих изражајних могућности; свака сноси моралну одговорност за оно што прича, и сваког треба пустити да слободно прича. Али допуштено је, мислим, на крају пожелети да прича коју данашњи приповедач прича људима свог времена, без обзира на њен облик и њену тему, не буде ни затрована мржњом ни заглушена грмљавином убилачког оружја, него што је могуће више покретана љубављу и вођена ширином и ведрином слободног људског духа. Јер, приповедач и његово дело не служе ничем ако на један или на други начин не служе човеку и човечности. То је оно што је битно. И то је оно што сам

сматрао за добро да истакнем у овом свом кратком, пригодном разматрању које ћу, ако ми допустите, завршити као што сам и почео: са изразом дубоке и искрене захвалности.”

Један од највећих стваралаца
на српском језику, свет ће
напустити 13. марта 1975. у
Београду, где је провео дужи
период свог живота. Сахрањен
је у Алеји великана, на Новом
гробљу у Београду.

Нова година у Основној школи “Јеврем Обреновић”

Зимска изложба на Ориду

Ученици и нижих и виших разреда Основне школе “Јеврем Обреновић” у издвојеном одељењу на Ориду имали су задатак да на креативан и маштовит начин осмисле и ураде зимске и новогодишње мотиве као и новогодишње маске.

Изразили су се у најразличитијим техникама, кроз слику, цртеж и колаж. Најбољи радови истакнути су на школском паноу у ходнику школе. Својом креативношћу ученици су употпунили простор школе, удахнули празнични дух и допринели новогодишњој атмосфери.

Један пакетић-пуно љубави

Ученички парламент годинама уназад, па тако и ове школске године, сад већ традиционално, организује хуманитарну акцију под називом "Један пакетић-пуно љубави". Циљ ове хуманитарне акције је да ученике слабијег материјалног статуса обрадује слаткишама за новогодишње и божићне празнике. Од прикупљених слаткиша направљено је шездесет осам пакетића, које су представници Парламента поделили својим другарима уочи Нове године.

Наши мали песници

Зима

Зима стиже,
све је ближе нашем крају,
сви једва чекају да живе у зимском рају.

Снешко Белић биће на све стране,
док пахуљице падају,
док се деца радују.

Снег знај веје, веје,
док бака кућу греје, греје.

Страхиња Станишић V3

Зима

Цели град прекрио је снег,
сад се бели сваки брег.

Дечија граја ливадама одјекује,
свака мајка своје дете довикује.

Крошње беле бунде облаче,
кровови на себе леденице довлаче.

А меда спавати иде раније,
веверица своје лешнике крије.

Андреа Пандуровић V2

Зима

На крилима ветра зима
нам стиже,
авантуре у снегу су све
ближе.

Све се заледило к'о од
шале,
само клизаљке фале.

Гране су сада голе,
али зиму сва деца воле.

Мила Митровић V2

Зима

Зима се ближи,
све је бело.
Лед не лижи,
да се не би залепио!

Зима је стигла,
снег је пао.
Природа се ућутала,
медвед је дубоко спавао.

Зима нас напушта,
поздравимо се.
До следеће године,
кад опет видимо се.

Кира Ступар V2

Зимске чаролије

Долази зима,
први снег нам стиже
и пахуље беле ниже.
Само нека пада,
нека га много буде,
биће дивно да се санка
а биће и добре грудве.
Сви смо спремни, шала није,
нека почну зимске чаролије!

Марина Шарчевић V2

Време Нове године

У време године нове
сви сањамо исте снове.
Поклоне, радости, изненађења сјајна,
пријатељства нова и дуготрајна.

Кад бака са унуцима колаче спрема,
добри меда у зимском сну дрема.

Док се медањаци полако пеку,
дечији осмеси их лагано дочекују.

Док будемо спавали ове ноћи,
Деда Мраз ће нама с поклонима доћи.
Снешко Белић ће на пољу да се смеје,
док бео снег око њега веје.

Санкање, клизање, по прозорима шарање,
најелепше је децо такво одрастање.
Уживајте у зимским чарима,
радујте се овим дивним данима.

Ања Канкараш V2

Наши мали писци

И ствари имају душу

Одувек су постојале справе, мени чаробне, које људима олакшавају живот. У данашње време су то рачунари, мобилни телефони, таблети и многи други уређаји. За мене је сасвим нешто друго чудесна справа. Она ми је јако важна због сазнања да ју је моја мајка као поклон мом деди, носила чак из Грчке.

Двориште мог деке је лепо уређено, са разнобојним цвећем и разноликим дрвећем. Осим куће, у дворишту се налази вајат, ког је мој деда претворио у музеј. Унутар вајата су разне ствари, које су људи некада користили. Мени најлепша ствар је грамофон, са трубом златкасте боје. Сваки пут када одем у село, слушах старе плоче на том грамофону. Овај грамофон има душу и увек ће ме подсећати на мог деду. Грамофон има велику иглу која стоји на плочи и тако производи звук. Кућиште грамофона је изрезбарено разним мотивима природе. Када сам била мала, дека ми је често пуштао музику преко грамофона. Занимљиво ми је то што, када укључим грамофон, музика није чиста и стално се чује неко шуштање и пуцкетање.

За мене ће мој стари грамофон увек имати посебну вредност јер подсећа на мог деку и наше заједничке тренутке.

Лена Гавриловић VI3

Мој дека и ја

Мој дека, као и сваки човек, има своје врлине и своје мане. Сећам се, једном, кад сам била мала, помагала сам му у спремању ручка. Хтела сам то да урадим и сад.

Једног јутра дека је отишао на посело, а ја сам остала сама код куће. Било ми је веома досадно. Нисам знала шта да радим, а онда ми је на памет пала сјајна идеја. Пошто је била зима, одлучила сам да изненадим деку. Узела сам мало дрва и наложила ватру. Када сам се уверила да је у кући топло, кренула сам да спремам гозбу. Нисам могла да се одлучим шта ћу да му направим, а онда сам се сетила његовог омиљеног јела. То је била пица. Листала сам бакине књиге са рецептима и нашла сам. После дужег времена и ја сам успела да направим нешто за свог деку. Убацила сам пицу у рерну и у том тренутку дека је стигао кући. Потрчала сам му у загрљај и скоро га оборила. Био је јако срећан када је видео да сам га се ужелела. Док се пица пекла, слушали смо музику а дека ми је причао невероватне приче са посела. Није ни знао да се у кухињи спрема његово омиљено јело. Увела сам га у трпезарију и рекла му да затвори очи. Сто је био постављен само за нас двоје. У позадини се чула позната мелодија а цела просторија мирисала је на свеже и топло пециво. Викнула сам: "Изненађење!" Када је видео шта сам му приредила, није могао да дође до речи. Толико се разнежио, да су му се очи напуниле сузама. Рекла сам му да проба пицу и да

каже каква је. Узео је парче и прокоментарисао да је то најукуснија пица коју је у свом животу пробао. Била је још укуснија јер је прављена од срца.

То је био најбоље проведени дан са деком. Било је величанствено посматрати га како ужива у малим стварима.

Сара Бранковић VI3

Живот нам враћа само оно што ми другима дајемо

Живот је једна јако загонетна ствар коју је тешко одгонетнути.

Ја знам да је живот понекад пун неправде, али се још увек водим тим да ако ми будемо добри према људима, да ће и они бити добри према нама. Бити добар не значи само бити љубазан према другима, већ и према себи. Мени моја мама увек говори: "Прво мораш волети себе, да би и друге заволела." Знам да је мислила на то да себе треба волети и ценити у умереним границама. Није добро ни преценити себе. По мени, живот је као слика коју би требало усавршавати, како не би била ни сувише китњаста, ни превише празна, већ умерена, довољна. Некада су људи безобзирни према другима без икаквог разлога. Зар је толико тешко дати комплимент? Зар је толико тешко похвалити нечији успех? Људскост је једина мала ствар која нам недостаје у овом свету. Постоје две пословице које су ми остале у трајном сећању, а то су: "Ко другоме јаму копа, сам у њу упада," и "Лепа реч и гвоздена врата отвара."

За крај вам само желим рећи да заувек чувате ту људскост у себи.

И ствари имају душу

Многе ствари које поседујем су ми драге, али један предмет сигурно никад нећу забоооравити. То је моја омиљена играчка из детињства.

Када сам имала четири године, била сам на летовању у Грчкој са родитељима. Свако вече када смо шетали, пролазили смо поред једног малог забавног парка. Желела сам да одем тамо, па су ми родитељи испунили ту жељу. После спуштања низ тобогане и вожње на вртешци, требало је да се вратимо у хотел. Ипак, још једна занимација ми је запала за око. То је била машина за хватање плишаних играчака. У њој сам видела једног плишаног далматинца. Замолила сам тату да ми га ухвати, и он је пристао. После неколико неуспелих покушаја, тата је успео да ухвати ту играчку коју сам толико прижељкивала. Била сам веома срећна, и на путу до хотела нисам хтела да испустим своју нову играчку из руку. Од тада сам сваке ноћи спавала са својим плишаним љубимцем. Стално сам се бринула да ли је оштећен, па сам чак покушавала да га ушијем ако бих приметила да је мало поцепан. До четвртог разреда сам спавала са њим, а од тада га држим на полици у својој соби.

Свако дете на свету има своју омиљену играчку, и воли је, и чува, и пази, као ја свог плишаног далматинца.

Ксенија Палежевић VI1

Јевремовци - истакнути спортисти

Кошарка

Општинско такмичење у кошарци одржано је 21. октобра 2021. године у Основној школи “Јанко Веселиновић” у Шапцу. Нашу школу представљала је женска екипа, коју су сачињавале ученице од шестог до осмог разреда. У коначном пласману наше “Јевремовке” заузеле су треће место.

Пливање

У четвртак 18. новембра 2021. одржано је Окружно такмичење у пливању за ученике основних и средњих школа у свим категоријама на градском базену у Шапцу. Учествовало је 170 ученика из 24 школе у 64 трке. ОШ „Јеврем Обреновић“ наступила је са 20 такмичара у свим категоријама, у 16 различитих трка. Наставник Милош Палежевић био је задужен за вођење деце на такмичење. На такмичењу су постигнути следећи резултати: четири прва места и пласман на Републичко такмичење (Лука Цвејић II3, Исидора Цвејић V3, Страхиња Лукић VII3, Огњен Леонтић VIII4), седам других места и пет трећих места. Цело такмичење је протекло у доброј организацији и најбољем реду уз све епидемиолошке мере. Ученици који су постигли запажене резултате су:

Реља Марковић I2 прсно друго место
Лука Цвејић II3 прво место
Елена Бугарчић III4 прсно прво место
Сара Шујић IV1 прсно треће место
Теодора Петровић V2 делфин друго место
Исидора Цвејић V3 прсно прво место
Никола Марковић V3 прсно треће место
Страхиња Глишић VI3 леђно треће место
Марко Живановић VI1 треће место
Исидора Милошевић VI3 краул треће место
Страхиња Лукић VII3 краул прво место
Стефан Бугарчић VII4 леђно друго место
Страхиња Бугарчић VII4 прсно друго место
Ђорђе Живановић VIII3 леђно друго место
Огњен Леонтић VIII4 прсно прво место
Лука Урошевић VIII2 прсно друго место

Оdboјка

Градско такмичење у одбојци је одржано 14. децембра 2021. године у ОШ „Лаза К. Лазаревић“ у Шапцу. Екипа наше школе је наступила у следећем саставу:

1. Лена Андрић VIII1
2. Вишња Анђелић VIII1
3. Милица Јаковљевић VIII1
4. Нађа Пантелић VIII1
5. Уна Петровић VIII1
6. Вања Крстић VIII3
7. Исидора Видаковић VIII3
8. Марија Стефановић VIII4
9. Лара Бојић VII2
10. Анђела Милошевић VII2
11. Сара Почуча VII2

На такмичењу су ученице Јевремове школе у финалу победиле Основну школу „Стојан Новаковић“ из Шапца и освојиле прво место.

Окружно такмичење је одржано 23. децембра 2021. године, а домаћин такмичења је била наша школа. У финалу смо после узбудљиве и неизвесне борбе успели да победимо одбојкашки тим из Лознице. Овом победом наше ученице су се пласирале на међуокружни ниво такмичења у одбојци.

Гимнастика

У четвртак 24.2.2022. године одржано је Окружно такмичење у спортској гимнастици. Домаћин такмичења била је ОШ „Јанко Веселиновић“. ОШ „Јеврем Обреновић“ имала

је представнице на такмичењу у најмлађој категорији пионирке узраста од првог до четвртог разреда. За ОШ „Јеврем Обреновић“ наступале су ученице: Лена Остојић IV4, Дуња Ђирковић други разред издвојено одељење Предворица, Калина Јовановић II1. Ученице су наступале у појединачној и екипној конкуренцији. У екипној конкуренцији ОШ „Јеврем Обреновић“ заузела је 3. место, а у појединачној конкуренцији Лена Остојић заузела је 3. место. Предметни наставник Милош Палежевић био је задужен за вођење екипа на овом такмичењу.

Пливање

3. јануара и 28. фебруара 2022. године одржано је Републичко такмичење у пливању за ученике основних и средњих школа у свим категоријама на градском базену у Крагујевцу . ОШ „Јеврем Обреновић“ наступила је са четири такмичара у свим категоријама. Наставник Милош Палежевић био је задужен за вођење деце на такмичење. На такмичењу су постигнути следећи резултати: Лука Цвејић IIз заузео је 6. место, Исидора Цвејић Vз заузела је 10. место, Страхиња Лукић VIIз заузео је 4. место, Огњен Леонтић VIII4 остао је без пласмана. Цело такмичење је протекло у доброј организацији уз поштовање епидемиолошких мера.

Баскет

У четвртак 3.3.2022. године одржано је Градско такмичење у баскету 3 на 3 за основне школе. Домаћин такмичења била је ОШ „Лаза К. Лазаревић“ . ОШ „Јеврем Обреновић“ узела је учешће у

такмичењу са једном мушком и једном женском екипом. Обе екипе ОШ „Јеврем Обреновић“ освојиле су бронзану медаљу и заузеле треће место на такмичењу. Мушку екипу чинила су: Страхиња Ћирковић VIII5, Александар Бајевић VIII5, Виктор Митровић VIII1, Добрило Живановић VII3. Женску екипу чиниле су : Теодора Канкараш VIII1, Нина Николић VIII2, Маша Вујић VI2, Лана Вујић VI2. Предметни наставник Милош Палежевић био је задужен за вођење екипа. Цело такмичење прошло је у најбољем реду уз ведар дух и навијачку атмосферу учесника такмичења.

Ученички парламент

Ученички парламент је почетком јануара ове године организовао такмичење за ученике петог разреда у избору "Најлепше зимске песмице". Шест ученика петог разреда је написало песмице, а избором чланова парламента за најлепшу је изабрана песмица коју је написао ученик Вукашин Копрић V2 и он је као награду добио новогодишњи пакетић.

Зима

Најлепша је деци, свима,
када дође снежна зима.

Зима је кад падне снег,
кад забели поље, брег.

Тад је радост у срцима,
тад је осмех на лицима.

Клиско, санке или џак,
док не падне мрки мрак.

Нико неће на спавање,
Сви би само на грудвање.

У дворишту гост најдражи,
шаргарепу за нос тражи.

Али... није зима само игра ова,
зима је потпуно чаробна,
она љубав дели са свима,
она дух Божића има!

Школска слава Свети Сава

Школска слава је догађај који се традиционално одржава у ОШ “Јеврем Обреновић”. И ове школске године активност је прилагођена тренутној епидемиолошкој ситуацији уз поштовање свих мера.

Вероучитељ школе Михаило Симић, професорка српског језика Наташа Туменко и професорка музичке културе Марица Пријовић, уз велику помоћ професорке ликовне културе Драгане Ђурђевић су за ову прилику са ученицима припремили интересантан програм, који нас је подсетио на значај Светог Саве за српски народ.

Величина Светог Саве није само у ономе што је он лично урадио, иако је радио и урадио много. Величина његовог дела је у томе што је умео и успео да покрене све стваралачке снаге народа, да одушеви, понесе, да упали огањ вере и сазнање да смо радећи добро божји сарадници и истински градитељи своје среће и свог спасења.

Програм који се састоји од уводне речи, химне, беседе, литерарног, музичког и ликовног дела, као и церемоније ломљења славског колача, постављени су на you tube канал. Линкови су постављени и на званичном сајту школе.

Цео програм је био прожет узвишеним хришћанским вредностима, где су ученици истакли лепоту духовног живота испуњеног непобедивом снажном силом Христове љубави у односу на пролазни материјализам; лепоту духовног живота који чине управо љубав, вера и нада.

Светосавска изложба "Ускликнимо с љубављу"

Током зимског распуста ученици од петог до осмог разреда наше школе из Шапца и Орида осмислили су и на креативан начин урадили ликовне радове за Светосавску изложбу. 27. јануара 2022.године радови су представљени на школском сајту и изложени у холу Библиотеке шабачке. Време трајања изложбе је две недеље односно до 10. фебруара 2022.године.

Ученици су се изразили у различитим сликарским и цртачким техникама (оловка,угљен,туш,гваш,водене боје,темпере,акрил,позлата) и на сопствен и креативан начин приказали лик и живот Светог Саве.

На изложби у Библиотеци шабачкој изложено је 65 радова од 62 учесника. Изложба је и медијски пропраћена од стране локалних медија.

Јевремови дани у Јевремовој школи

Јевремови дани су манифестација која се традиционално одржава у Основној школи „Јеврем Обреновић“. Ове школске године активности су прилагођене тренутној епидемиолошкој ситуацији уз поштовање свих мера.

Обележавање је започело на Дан школе 18. марта мултимедијалном презентацијом. Презентација садржи историјат школе, фотографије и видео записе установе, литерарне радове ученика и луткарску представу наших ђака. Целокупан програм доступан је јавности на you tube каналу (<https://www.youtube.com/watch?v=m9640xubn8A>).

Истог дана свечано је отворена изложба у Народном музеју у Шапцу на тему „Моја школа“. Поставка је започела музичким перформансом који су извели ученици петог разреда. На изложби је било 87 радова наших ученика и била је отворена до 25. марта. Реализована је и изложба ликовно-литерарних радова у школи под називом „Школа – моја друга кућа“. Ученици су писали колико воле школу, како се у њој осећају, а радове су илустровали најлепшим тренуцима проведеним у њој.

Моја школа

Школа је место у ком сваки човек проведе одређени период свог живота и зато је важно да донесемо добру одлуку и упишемо се у најбољу. Наравно да сваки ученик сматра да је баш његова школа најбоља у граду, округу или можда и држави, али наша школа је, чак и по мишљењу стручњака, једна од бољих образовних установа.

Основна школа “Јеврем Обреновић”, смештена у једном од најмирнијих крајева града Шапца, деци пружа могућност за квалитетним школовањем већ дуги низ година. Сваки кутак ове двоспратнице служи некој врсти унапређења нашег образовања. Као ученик који Јевремову школу похађа нешто мање од седам година, са сигурношћу могу рећи да је и свим осталим ученицима школско двориште омиљен простор, у којем проводе време у току пауза између часова. А када нам забаву у дворишту прекине школско звоно, нерадо се враћамо настави.

Ипак, ову школу не чине бројне учионице, терени за разне спортове, нити библиотеке. Њу првенствено чине ђаци, наставници, управа школе и особље које у њој проводи подједнако времена као и ми – ученици. Наравно да је цела установа најпоноснија на децу која су свих осам разреда основне школе завршила са одличним успехом и стеченим знањем које ће их служити током даљег живота. То знање су им пренели наставници. У најмању руку професионалци. Они најбољи у свом послу.

Већина ученика је управо у овој школи стекла вечна и нераздвојива пријатељства. А када дође крај школовања неке генерације, свима им буде жао јер ће након осам година напустити место у ком су стекли највише успомена.

Уколико сте ученик или наставник ове школе, верујем да ћете се сложити са мојим мишљењем, а уколико сте неодлучни родитељ који се двоуми у коју школу да упише будућег ђака првака, будите сигурни да је Основна школа “Јеврем Обреновић” место у које се из године у годину уписује све већи број ђака. Ако се одлучите баш за Јевремову школу, стечено знање ваших најмлађих је загарантовано.

Андреј Сакић VIII4

Школа

Ујутру пробудио ме мамини глас:
“Устај, Страле, почиње час!”

Скачем из кревета, пијем воду,
журим у школу, јер шта друго могу.

Звоно звони, започиње први час,
стиже и наставник да учи све нас.

Ево га звоно за одмор мали,
јесте мали, али шта му фали.

Потом креће и други час,
деци више не чује се глас.

Сада се наставници чују, оцене деле,
нека деца су тужна, а нека се и веселе.

Велики одмор радост је за ђаке,
на њему се ужина и жваћу се жваке.

До последњег часа учимо, читамо,
смејемо се, размишљамо и рачунамо.

Последње звоно на крају се чује,
томе се свако дете радује.

Јурим кући, игра ме чека,
а сутра опет све испочетка.

Моја школа

Маја школа баш је лепа,
од ње боље школе нема.
Плаво-жуто боја
- то је моја школа.

Моја школа баш је страва
у њу јуре са свих страна.
Сви само у њу хоће
Кажу: «Стећи ћемо знање веће!»
Па сам сада много срећна,
јер су моја знања већа.

Другови ме баш сви воле
другови смо целе школе.
Наше другарство много је веће
када школска екскурзија креће.
На екскурзији се права
чаролија дружења ствара.

Школа ме припрема за живот нови
она је ту да ме подржи,
да се остваре сви моји снови.
Уз праве наставнике и учитеље
прави човек ћу постати брже.

И зато хвала мојој школи
што ме путем знања води.
Учите, децо, волите школу,
знање ником неће да шкоди.

Страхиња Станишић V3

Велико хвала мојој школи,
наставницима ведрих лица,
од њих сам стекла важна сазнања
због тога сам срећна девојчица.

Неда Радовановић V2

Веће страних језика је у оквиру Јевремових дана дало свој допринос, али у мало другачијем формату од уобичајеног. Разноликост активности које се одвијају у школи представљене су у форми презентације. Наратор објашњава садржај слајдова на енглеском и немачком језику, а за боље разумевање служе слике и превод. Слајдови су повезани у кратак филм који има за циљ да представи школу из мало другачијег угла, а то је уједно и могућност да се на школском сајту промовишу дешавања која се негују ван наставе. До материјала за потребе филма долазили су углавном ученици, на основу добијених задатака, уз сарадњу и подршку наставника и њихових личних архива.

Продужени боравак је учествовао у обележавању Јевремових дана са две активности. Прва је ревија пролећних шешира који су креација ученика. Био је то интересантан и живописан дефиле шеширића које су ученици на крају однели кући.

Друга активност је представа „Деда и репа“ коју су припремили малишани из продуженог боравка. На занимљив, модеран и забаван начин деца су представила познате јунаке приче. После представе су сви изашли са осмехом на лицу и радошћу у срцу.

У оквиру Јевремових дана наши ученици су кренули у потрагу за изгубљеним благом. Решавали су загонетке, дружили се, забављали, показали тимски дух, а они најбољи су стигли и до блага.

Издвојено одељење у Мишару реализовало је интересантну еколошку радионицу под називом „Шума живот значи“. Циљ радионице је развијање одговорног односа према животној средини и њеној заштити.

Квиз знања из историје и географије би је начин да ученици старијих разреда у издвојеном ордском одељењу покажу своје знање и такмичарски елан, али и да се том приликом лепо друже. У Ориду су реализоване и радионице: „У свету речи“, „Погоди ко сам“ и „Имитација“ у којима су се ученици боље међусобно упознали, размењивали идеје и учили се асертивној комуникацији.

Концертом на платоу испред школе коју припрема хорска секција са наставницом музичке културе завршавају се Јевремови дани. Предиван начин да се уз музику опростимо од ове традиционалне манифестације за 2022. годину.

Изложба ученика у Народном музеју у Шапцу

Поводом обележавања Дана школе Основне школе “Јеврем Обреновић”, ученици виших разреда припремили су изложбу у Народном музеју у Шапцу на тему “Моја школа”.

На позив директорке музеја Мирјане Перић 16. и 17. марта 2022. ђаци Јевремове школе обишли су сталну поставку. Након обиласка, двадесетак ученика остало је на ликовној радионици, на којој су ђаци приказали своје импресије о поставци кроз креативне цртеже.

18. марта уследило је свечано отварање изложбе, које су мини музичким перформансом приредили ђаци одељења V2. На изложби је било изложено 87 радова од 87 аутора, а међу којима се највише истакао рад ученице Наталије Ристић из одељења VIII4.

Изложба је била доступна свим љубитељима ове врсте уметности до 25. марта 2022. године.

Хуманост на делу

Улица хуманих Чивијаша

Основна школа “Јеврем Обреновић” је поново, сад већ традиционално, дала свој допринос још једној хуманитарној акцији.

У суботу, 16. априла 2022. године, ученици одељења V2 и представници Ученичког парламента, уз подршку Иване Гајић и Катарине Гајић, учествовали су на манифестацији “Улица хуманих Чивијаша”, коју је организовала Туристичка организација Шапца, у циљу прикупљања помоћи оболелима од ретких и тешких болести. Ученици V2 су одиграли представу “Меда и другари”, а представници Ученичког парламента су продавали украсе које су направили ученици наше школе. Сав новац је уплаћен као помоћ оболелој деци.

Круна од нота

Хорско вече у ОШ "Јеврем Обреновић" реализовано је 9. јуна у физкултурној сали. Концерт је организовала наставница музичке културе Марица Пријовић са хором сачињеним од садашњих, али и бивших ђака школе. Специјални гост била је виолинисткиња Јована Јовановић, наша бивша ученица, а сада студенткиња одсека виоле. На концерту је наступила и млада солисткиња Лена Каран, будућа ученица Јевремове школе. Кроз програм су нас на занимљив начин водила три ученика: Аница Јоксимовић, Емилија Бојић и Доситеј Давидовић. Овом приликом изведене су следеће нумере: *Сад је стигло оно доба*, *Круна од нота*, *Нек' свуд љубав сја*, *Деца су украс света*, *Успаванка за бубамару*, *Over the rainbow*, *Има једна земља снова*, *Глава ми у торби* и *Жеља*. Публика је уживала у предивном концерту и громким аплаузом поздравила наше музичке таленте.

Овом манифестацијом свечано су завршени Јевремови дани.

Републичке награде за Јевремову школу

У школској 2021/2022. години настава се одвијала непосредним путем и комбинованим моделом због пандемије. Иако се васпитно-образовни рад реализовао у отежаним условима, ђаци Основне школе “Јеврем Обреновић” постигли су резултате на бројним такмичењима разних нивоа. Осврнућемо се овом приликом само на републичке награде.

Републичко такмичење из технике и технологије донело је ученици петог разреда **Теодори Петровић** и њеном наставнику **Милошу Лазићу** златно прво место. На такмичењу из историје заблистало је ученик седмог разреда **Велимир Јанковић** освојивши треће место у пратњи наставнице **Јелене Јеврић**. Са државног такмичења из физике наши ђаци шестог разреда вратили су се са две награде и похвалом захваљујући наставници **Биљани Гајић**. Ученица **Емилија Ђурковић** освојила је друго место, **Немања Видовић** треће место, а **Јована Јефтић** је добила похвалу. Ученик **Немања Видовић** учествовао је и на такмичењу из програмирања и том приликом освојио треће место са својим наставником **Александром Бркићем**.

Наша школа је узела учешћа и на 28. Фестивалу луткарства основних школа (ФЛУОШ) са представом “Кључ мога срца”. Том приликом ОШ “Јеврем Обреновић” је добила похвалу стручног жирија за дикцију, правилан сценски говор и успешно упућену педагошку поруку. Пласман на републички ниво донео је много радости ученицима и њиховим учитељицама **Ани Вујковић** и **Наташи Јовановић**.

Ш К О Л И З М И

афоризми о школи

Лако је ластама.
Оне се у јесен селе на
југ, а ја морам у школу.

Можда је књига некеме најбољи друг,
али, ја се радије дружим са Марком.

Јуче ме је учитељица похвалила
пред целим разредом.
Нисам се пео на лустер!

На родитељске састанке
шаљем само своју баку.
Она ионако ништа не види,
не чује и не памти.

Боље је гледати филмове страве и ужаса,
него моју ђачку књижицу.

Кад год не научим градиво,
тата ме научи памети.

Учитељица може са мном да брише таблу,
јер ме пред њом увек исцеди
као сунђер.

Кад год решим да савладам градиво, савлада ме сан.

Обожавам школу. Посебно за време распуста.

Помоз Боже!
Побегао сам са часа веронауке!

Не иден на часове информатике.
Плашим се миша!

У школи могу да дођем до тројке
само кад играм кошарку.

Школско звоно је најомиљенији ђачки инструмент. Школо моја,
пређи на другога!

Кад види моју ђачку књижицу, тата одмах тражи своју здравствену.

Да пукнеш од смеха

Перица и Ивица се играју у парку. Наилази један старчић и пита Ивицу:
-Шта ћеш ти, Ивице, бити кад порастеш?

-Полицајац – одговара Ивица.

-Лепо! А ти, Перице?

-Лопов, тако ћу моћи да наставим да се играм са Ивицом!!!

Отишао човек на летовање у Венецију и када се вратио, пита га пријатељ како се провео.

- Фантастично, али су ми људи тамо јако чудни.

- Зашто?

- Па, све су им улице поплављене, а они стално певају.

Перица се свађа са продавачицом у продавници животиња:
-Јуче сте за ову мачку тражили 1000 динара, а данас тражите чак 5000.

- Да, али јуче када сте отишли, мачка је појела папагаја који је вредео 4000 динара.

Перица пише писмени задатак из математике и учитељица му говори:

- Надам се да те овог пута нећу ухватити у преписивању.

- И ја се надам учитељице! – самоуверено одговара Перица.

- Ааа, јесте, па да ми ти седнеш на место!

[illegible]

- Мама, данас смо на екскурзији.

Мудре мисли познатих личности

Чапек

Каква би тишина настала кад би људи говорили само оно што знају.

Бекет

Луд је само онај чија се лудост не поклапа са лудошћу већине.

А. Г. Матош

Постати човек је лепше него постати краљ.

Фејдо

Све мане када су у моди постају врлине.

Бјелински

Има истина у које није добро веровати.

Дарвин

Нису лоша времена, него човек.

Достојевски

Ако при свакој пријатељској услузи одмах мислиш на захвалност, онда ниси даровао, већ продао.

Хераклит

Знати много ствари не значи бити мудар.

Херман Хесе

...Имамо у души све оно што је икада живело у људским душама. Сви богови и ђаволи који су икада постојали...сви се они налазе у нама, ту су као могућности, као жеље, као излази.

Буковски

Ако нећеш ићи целим путем, зашто би уопште ишао?

Ленон

Живот је оно што пролази поред тебе док ти правиш планове за живот.

Ж. Лаушевић

Ако си ми пријатељ, истином ме ошамари. За тапшање по рамену имам непријатеље.

Д. Радовић

„...Суморни неки дани.

Сад је добро имати пријатеља, једноставног, ведрога, веселог, лековитог...

Да нас научи шта је важно, а шта неважно у животу...

Да нас лупи шаком по рамену и да од тог ударца оздравимо..."

Ж. Лаушевић

Никад се не чудим што видим људе зле,

али се често чудим што их не видим да се стиде.

Буковски

Не мешај мој карактер са мојим ставом.

Мој карактер је оно што сам ја, а мој став зависи од тога ко си ти!

М. Селимовић

Било је то једном, давно, у животу још лепом. Можда ми се чинио тежак тада, али кад мислим о њему са овог места, желео бих да се врати.

Неруда

Не јадикуй много над ситним боловима, јер би судбина могла почети да те лечи крупним.

Пикасо

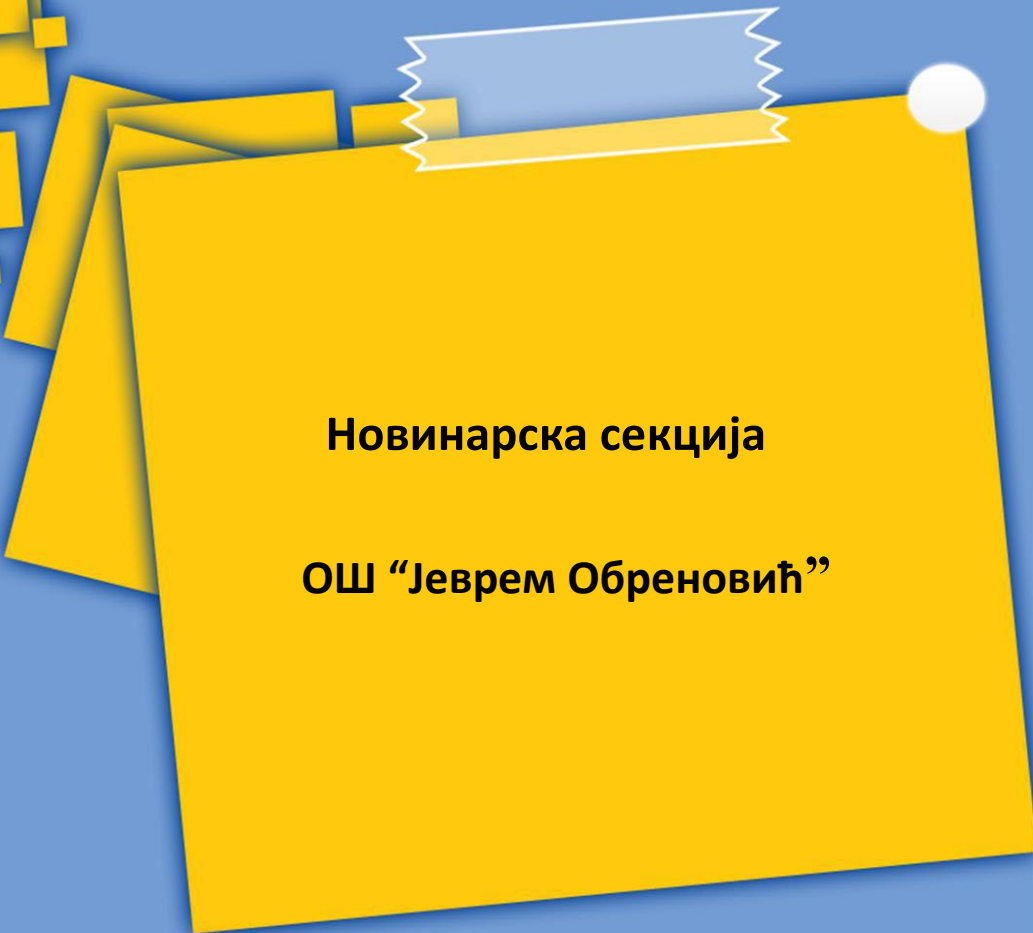
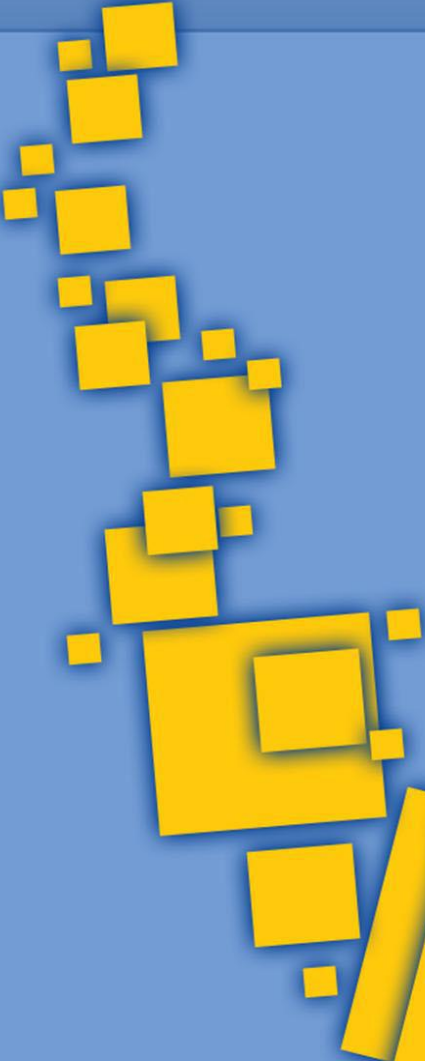
Ко хоће нешто да учини, нађе начин; ко неће ништа да учини, тражи оправдање.

Стендал

Ништа није само по себи добро, ни лоше; зависи само шта о њему мислимо. А мисли рађају патњу...

Толстој

Дај више одмора језику, него рукама.

Новинарска секција

ОШ “Јеврем Обреновић”